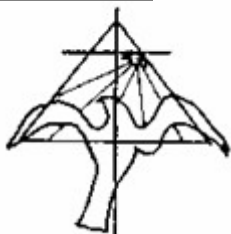

7-8
červenec
srpen
2016

Košířský farní list

ČERVENEC-SRPEN

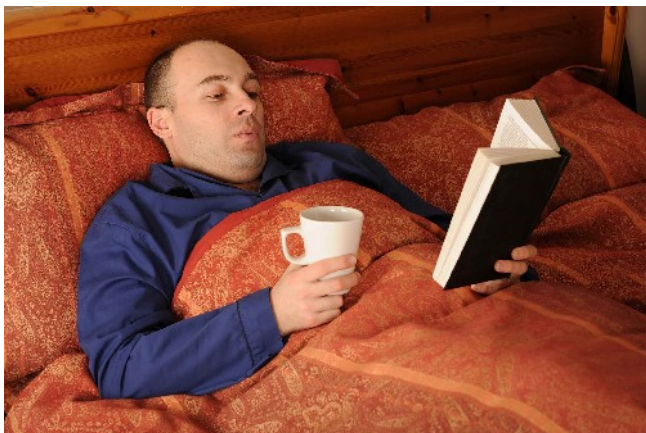
SPIRITUALITA ODPOČINKU

Jaké místo má odpočinek v našem životě. Pro někoho je samozřejmostí, pro jiného nutností, jiný jej považuje za zbytečnost a ztrátu času, zbožný člověk však v něm vidí Boží vůli.

Únava signalizuje potřebu odpočinku. Práce většinu lidí naplňuje uspokojením. Pokud ale není vyvážená účinným odpočinkem, působí na člověka negativně.

Přirozeným důsledkem činnosti je únava. Je to jakýsi poplašný signál potřeby odpočinku. Únava také způsobuje pokles výkonnosti a pozornosti.

Jak se odstraňuje pocit únavy. Na únavu reagují lidé různě. Bud' příliš brzy (práci pak za ně musí udělat někdo jiný), anebo pracují, dokud jim síly stačí, a pokoušejí se zahánět pocit únavy kávou nebo různými chemickými povzbuzujícími prostředky.

Umělé odstraňování pocitu únavy se ale dlouhodobě nevyplácí, není-li organismu alespoň dodatečně poskytnut potřebný odpočinek. (Stanislav Kratochvíl: „Jak žít s neurózou“, Portál). Jedním druhem odpočinku je spánek. V pozemském stavu existence jde o nutnou věc. Člověk dlouho bez spánku nevydrží. Pravidelný spánek je jistě prospěšný a může být jedním z ukazatelů zdravého životního stylu. Jsou však mnohá zaměstnání s nočními směnami, které pravidelnosti spánku nepřejí. Každý člověk je k spánku jinak disponován. Někomu stačí jen několik hodin, jiný se řídí zásadou: „Jez *do*

polosyta, pij do polopita a spi do poledne“.

Kromě spánku jsou další druhy odpočinku. Mohli bychom je rozdělit na pasivní a aktivní. Pasivní odpočinek spočívá v úplném uvolnění na lůžku nebo vsedě. Je spojen s naprostým odpoutáním od veškeré duševní i tělesné činnosti. Myšlenky nelze v bdělém stavu zastavit, nechávají se však volně plynout a mají mít pokud možno pozitivní obsah. Odpočinek je těžko myslitelný v zátěži starostí a vnitřního napětí. To vše má ustoupit. Tento druh odpočinku nelze zaměňovat se zahálkou, která se stává nudou. Nic nedělání, ať už vynucené okolnostmi nebo svobodně zvolené, může člověka vnitřně ubíjet a otrávit. Aktivní odpočinek zní trochu jako protimluv. Akce znamená činnost, a tak se zdá být proti odpočinku. Činnost však může mít rekreační podobu, takže osvěží a ožíví lidské síly. Může se uskutečňovat formou tělesného pohybu, jako drobná údržba příbytku, péče o zahrádku nebo formou kulturních nebo sportovních aktivit. Velmi blahodárná může být také turistika spojená s návštěvou zajímavých míst.

Důležité je odpoutání od běžné stereotypní činnosti, zaměření aktivity jiným směrem.

Organismus není při práci zpravidla zatěžován rovnoměrně. Lidé, kteří pracují tělesně, by se měli věnovat v době odpočinku spíše duševní činnosti. Lidé pracující duševně naproti tomu aktivitám

tělesným. Aktivní odpočinek je nejen efektivnější než odpočinek pasivní, pokud jde o obnovení práce schopnosti, ale přispívá i k všestrannějšímu rozvoji osobnosti. Pasivní odpočinek má tvořit jen menší část doby pro odpočinek vyhrazené.

Pojďte stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte, praví Ježíš. (Mk 6, 31). Také Pán Ježíš jistě odpočíval. Usnul na rozbouřeném jezeře. Musel tedy být hodně unavený. Když učedníci potřebovali pomoc, bylo nutné jej vzbudit. Předchozí namáhavá práce v tesařské dílně také jistě vyžadovala určitý odpočinek. Jakou asi měl podobu u Pána Ježíše. Jeho řeč zvláště v podobenstvích naznačuje blízký vztah k přírodě, k nádhernému dílu stvoření. Zřejmě se v době přípravy na veřejné působení rád procházel krajinou a přemýšlel o tom, co s velkou vnímavostí pozoroval, aby pak jednotlivé přírodní obrazy aplikoval na Boží království. Pusté místo, na které zve apoštoly k odpočinku nemusí znamenat poušť, ale krásné místo v přírodě, kde je člověk odloučen od shluku lidské společnosti. Velká vřava a pohyb mnoha lidí k odpočinku moc nepřispívají. Být stranou znamená odpoutání od návalu lidí. Toto odpoutání nemusí znamenat sobecké samotaření. Odpočinek od lidí má být přípravou na prohloubení a živější vztahy k nim. Pán Ježíš zná dokonale naši přirozenost a ví, co potřebujeme. Člověk, který se nechá vysát společností, ztrácí schopnost hodnotného spojení s ostatními lidmi. Tato dočasná odloučenost nemusí být chápána čistě individuálně, ale může se týkat společného pobytu několika lidí. Základním typem je rodina. Alespoň část dovolené a prázdnin by měla být společná. Ti, kteří jsou různým způsobem spolu po celý rok, mohou být jinak a více spolu tímto způsobem. Společný odpočinek má vést ke sblížení, upevnění vzájemných vztahů.

Nakonec je užitečné v této souvislosti s odpočinkem uvést slova Pána Ježíše:

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím.

Veďte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.” (Mt 11, 28-30)

Tento úryvek evangelia je uveden v pohřebních obřadech, aby připomněl odpočnutí věčné, které vyprošujeme drahým zemřelým. Je však možné jej aktualizovat už v tomto pozemském životě. Nejlepší odpočinek nacházíme ve spojení s Pánem Ježíšem v pokojné modlitbě, v rozjímání nad slovy, vycházejícími z Jeho božské moudrosti, v radostném spočinutí v blízkosti Jeho milujícího Srdce, v naplnění jeho slova v běžném životě.

Tak tedy požehnané dny letního odpočinku!

P.L.

Liturgický kalendář

ČERVENEC 2016

1. pátek	První pátek v měsíci
3. NEDĚLE	14. neděle v mezidobí
4. pondělí	Památka sv. Prokopa, opata
5. úterý	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – doporučený svátek
6. středa	Sv. Marie Gorettiové
9. sobota	Sv. Adriána a Jakuba, mučedníků premonstrátského řádu
10. NEDĚLE	15. neděle v mezidobí
11. pondělí	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
13. středa	Sv. Jindřicha
14. čtvrtek	Bl. Hroznaty, mučedníka
15. pátek	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16. sobota	Panny Marie Karmelské
17. NEDĚLE	16. neděle v mezidobí
20. středa	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
21. čtvrtek	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. pátek	Památka sv. Marie Magdalény

23. sobota	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
24. NEDĚLE	17. neděle v mezidobí
25. pondělí	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. úterý	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. středa	Sv. Gorazda a druhů
29. pátek	Památka sv. Marty
30. sobota	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve
31. NEDĚLE	18. neděle v mezidobí

SRPEN 2016

1. pondělí	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
2. úterý	Sv. Eusebia z Vercelli, biskupa Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
4. čtvrtek	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
6. sobota	Svátek Proměnění Páně
7. NEDĚLE	19. neděle v mezidobí
8. pondělí	Památka sv. Dominika, kněze
9. úterý	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. středa	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11. čtvrtek	Památka sv. Kláry, panny
12. pátek	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
13. sobota	Sv. Ponciána, papeže, a Hippolyta, kněze, mučedníků
14. NEDĚLE	20. neděle v mezidobí
15. pondělí	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
16. úterý	Sv. Štěpána Uherského
19. pátek	Sv. Jana Eudese, kněze
20. sobota	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. NEDĚLE	21. neděle v mezidobí
22. pondělí	Památka Panny Marie Královny
23. úterý	Sv. Růženy z Limy, panny
24. středa	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. čtvrtek	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků
26. pátek	Sv. Ludvíka
27. sobota	Památka sv. Moniky
28. NEDĚLE	22. neděle v mezidobí
29. pondělí	Památka Umučení svatého Jana Křtitele

Oznámení

Bohoslužby o prázdninách

Během letních měsíců července a srpna **nebudou bohoslužby** v kostele Panny Marie Nanebevzaté **Na Klamovce** kromě poutní mše sv. **v pondělí 15. srpna v 17.30 hod.**

Začátek bohoslužby

V kostele Nejsv. Trojice budou během těchto měsíců začínat **středeční bohoslužby** vždy **v 17.00 h.**

Změny bohoslužeb

Všechny další změny bohoslužeb **budou průběžně oznamovány** v mešních ohláškách a na vývěškách. Během některých týdnů budou odvolány bohoslužby ve všední dny. Sobotní a nedělní bohoslužby budou zachovány. K tomu budou vždy podány předběžné informace.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVENEC

1. Aby se dostalo větší úcty **domorodým národům na pokraji přežití** a ohroženým v jejich sebeuvědomění.
2. Aby **církev v Latinské Americe a Karibiku** s obnovenou energií a novým nadšením hlásala evangelium v této části světa.
3. Ať Bůh přitáhne k sobě srdce **mladých lidí** a pomůže jim poznat a přijmout povolání, které jim vložil do srdce.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SRPEN

1. Aby se **sport** stal příležitostí k bratrskému setkávání mezi národy a významně přispěl k míru ve světě.
2. Aby **křesťané** ve svém následování evangelia **vydávali svědectví víry, úcty a lásky k bližnímu**.
3. Nanebevzatá Matka Boží ať nám vyprosí a upevní v nás jistotu, že **víra v Boha a poslušnost vůči jeho vůli** jsou největším bohatstvím, radostí, důstojností a krásou člověka.

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI SPOLKU PŘÁTEL KOŠÍŘSKÝCH KOSTELŮ L. P. 2015 – 2016

Část 1. Pastorační a evangelizační aktivity – P. Lohelius

Na přelomu roku 2014 a 2015 se naše farnost zapojila do programu *Mezinárodního setkání mládeže pod vedením komunity z Taizé*. Ubytování bylo poskytnuto v několika našich domácnostech a místní základní škole. Místo pro setkání v modlitbě bylo zajištěno v kostele sv. Jana Nepomuckého. Zvláštní poděkování za obětavou pomoc patří především Petru Zborníkovi, který se s velkým nasazením sil a volného času postaral o koordinaci celé akce.

Na jaře jsme se dalším rokem připojili zastoupením všech tří košířských kostelů do tzv. „*Noci kostelů*“. Díky všem, kteří přijali službu v přípravě programu, zvl. Václavu Drábovi, který domlouval a také aktivně naplňoval hudební program.

Dny víry – misijní program pro město Praha jsme se snažili podpořit nedělním odpolednem s programem pro rodiny.

Postní rekolekce v r. 2015 se uskutečnila tradičním způsobem ve farnosti. *Na adventní rekolekci* jsme byli pozváni do smíchovské farnosti, kde měl promluvy P. Karel Satoria.

Postní rekolekce v tomto roce se ujal *břevnovský převor P. Prokop Siostrzonek OSB*.

Farní vycházka na posvátná místa Prahy se v loňském roce uskutečnila do kostelů sv. Martina ve zdi a sv. Michala v Jirchářích. V letošním svatém roce Božího milosrdenství jsme prošli svatou branou u Pražského Jezulátka a pokračovali jsme na prohlídku Týnského chrámu.

V minulém roce jsme se vydali na *farní autobusovou pouť do Třebíče*. Cestou jsme se zastavili na slavné sliby novoríšského premonstráta Petra.

Letošní poutní výprava se uskutečnila 22.5. 2016 do Plzně za bratrem františkánem Bonaventurou Čapkem OFM, naším blízkým farníkem. Ten nás vloni také potěšil promluvou na svatojánské pouti. Letošním poutním kazatelem byl také náš farník P. Jan Dlouhý, nynější farář v Mníšku pod Brdy.

Pokračujeme také v *tradičním táboráku* po děkovné mši sv. za uplynulý školní rok a v *mikulášských besídkách*.

Pravidelné jarní a podzimní úklidy kostela sv. Jana Nep. a okolí se daří úspěšně uskutečňovat. Díky patří všem dobrovolníkům.

Poslední přednáška byla v tomto období na téma „Nesmrtelnost člověka z hlediska filosofie“. Tehdy k nám promluvil Roman Cardal. Podněty k dalším přednáškám jsou vítány!

Nelze také opomenout zmínku o měsíčníku *Košířský farní list*, který slouží jako pravidelný zdroj informací ze života farnosti a určitého poučení o naší víře. Sleduje pastorační a evangelizační záměr a koordinaci jednotlivých aktivit. Kromě toho reflektuje významná výročí a události ze života jednotlivých farníků.

Díky všem za aktivní spolupráci a modlitbu!

Část 2. Technické, finanční a stavební záležitosti – Ing V. Bobysud

Vážení farníci,

dovolte, abych Vás seznámil s činností Spolku přátel KK v uplynulých letech. Jak víte, farnost obhospodařuje celkem tři objekty.

Kaplička na Klamovce – zloději před dvěma lety ukradli úžlabí z mědi a při tom poničili střechu kostela. Oprava stála 20.000,- Kč. Minulý rok ulomená větev poničila střechu kapličky. Oprava stála cca 8.000,-Kč - podařilo se uplatnit škodu na MČ Praze 5 a peníze jsou již na účtu farnosti. Požádali jsme MČ Prahu 5 o pokácení příslušného stromu, protože se situace může opakovat.

Kostel Nejsv. Trojice - v minulém roce byl restaurován mobiliář sakristie, v letošním roce v rámci opravy Malostranského hřbitova byla vydlážděna plocha před hlavním vstupem do kostela. Byly opraveny jak hlavní, tak boční dveře do kostela. Opravena byla socha Sv. Josefa. Byl instalován digitální číselník. V září dojde k opravě dveří do sakristie a je třeba opravit schody na kůr (na tuto opravu máme již sehnanou částku ve výši cca 60 procent nákladů). Bude též potřeba opravit sezení varhan. Postupně jsou restaurovány sošky do betléma.

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO – proběhla výměna plynových spotřebičů, byl instalován digitální číselník a uskutečnila se největší investiční akce: oprava západní stěny kostela, včetně výměny poškozených okenních tabulek v sakristii a v kuchyňce. Celková oprava stála cca 1 mil. Kč. Na tuto akci se podařilo sehnat dotace od Min. kultury 150.000 Kč, Magistrátu Hl.M. Prahy 200.000 Kč a 200.000 Kč a poprvé přispělo i Arcibiskupství pražské a to částkou 100.000 Kč. V současné době proběhla kontrola od magistrátu a příští týden by měly být peníze na účtu. Ze strany památkářů byla konstatována velmi dobrá kvalita oprav provádějící firmou. Dále nám byly nabízeny granty na další opravu objektu i na movité památky, např. varhany – ty ale musí být kulturní památkou.

Děkuji všem, kteří přispěli finančním darem na tyto akce. Farní rada se snaží získat další finanční prostředky a to pronájmem pozemků u kostela Nejsv. Trojice a i jedné místnosti domečku a garáže. Jedná se sice o částky do 2.000,-měsíčně, nicméně i to je významný příjem, protože je pravidelný každý měsíc.

Bohužel nás postihla velmi nepříjemná věc a to soudní prohra o vlastnictví pozemku okolo kostela. Zde leží vina plně na zaměstnancích arcibiskupství. Naprostá neschopnost jejich právníčky zapříčinila tento stav. Vůbec nás neinformovala o odvolání ze strany magistrátu proti prvnímu pro nás kladnému soudnímu rozhodnutí. Na odvolací řízení šla tato právníčka naprosto nepřipravená, přestože kupní smlouva je v archivu magistrátu. Bohužel ze strany právníčky nebyla předložena. Museli jsme zaplatit soudní výlohy cca 60.000 Kč. Zde se ukazuje platnost starého pořekadla našich předků, že levná věc je drahá.... Najali jsme si právníka, který podal dovolání k Nejvyššímu soudu. Výsledek je ale nejistý. Proto vás žádám o souhlas hlasováním s tím, aby vedení Spolku požadovalo po arcibiskupství odkoupení příslušného pozemku.

Děkuji všem, kdo se podílí na každodenním úklidu, údržbě a provozu našich objektů. Bez jejich obětavé práce by nebyl chod farnosti možný.

Každý rok jezdíme na jeden autobusový a dva pěší výlety (zmínil se o nich podrobněji P. Lohelius). V těchto akcích hodláme dále pokračovat.

Dne 16.6.2016 zapsal P. Lohelius

ZÁPIS Z ČLENSKÉ SCHŮZE SPOLKU PŘÁTEL KOŠÍŘSKÝCH KOSTELŮ ZE DNE 19. 6. 2016

Členská schůze byla svolána P. Loheliem v ohláškách po mši sv., na vývěskách kostelů i formou sdělení ve farním listě.

Zasedání se zúčastnilo 26 členů spolku z celkového počtu 56 členů.

Schůzi zahájil P. Lohelius

Byla přečtena výroční zpráva o činnosti spolku ve dvou částech:

- 1) pastorační a evangelizační aktivity (P. Lohelius)
- 2) technické, finanční a stavební záležitosti (Ing. Bobysud)

Tato zpráva byla schválena všemi přítomnými členy.

Byl přečten návrh nových stanov spolku.

Hlasováním byl dán souhlas k jejich přijetí.

Bylo navrženo personální zastoupení výboru:

předseda: Ing. Vít Bobysud
místopředseda: Ing. Václav Funda
jednatel: P. Lohelius
hospodář: Mgr. Stanislav Hojek
MUDr. Elen Horáková
Petr Zborník
Ing. Václav Dráb

Výbor byl v tomto složení schválen všemi přítomnými účastníky členské schůze. Zápis svým podpisem ověřili dva členové přítomní na zasedání členské schůze.

- Ing. Jan Nekula
- RNDr. Marie Brůčková

Zapsal P. Lohelius

Svatý Jindřich – památka 13. července

Svatý Jindřich pocházel z bavorské vévodské rodiny. Narodil se roku 973. Vychovávali ho přední duchovní (řezenský biskup sv. Wolfgang a opat Ramwold) zároveň s jeho sestrou Giselou, která se stala manželkou uherského krále sv. Štěpána a uctívá se jako blahoslavená.

Po otcově smrti se Jindřich stal roku 995 bavorským vévodou. Kolem r. 998 se oženil s Kunhutou Lucemburskou. A když r. 1002 zemřel předčasně mladý císař Otto III., zvolili Jindřicha za německého krále (byl posledním potomkem saského panovnického rodu). Za krále byl korunován mohučským arcibiskupem Willigisem. Některá knížata nebyla s jeho volbou spokojena. Ale Jindřich si za krátkou dobu všechny získal svým rozvážným, ale cílevědomým a rozhodným jednáním.

Větší těžkosti měl s vnějšími nepřáteli, zvláště s polským knížetem Boleslavem Chrabrým. Brzy po nastoupení na německý trůn s ním bojoval se střídavými úspěchy až do r. 1018, kdy spolu uzavřeli Budyšínský mír.

Během své vlády uskutečnil tři výpravy do Itálie. První vedl r. 1004

proti Arduinovi z Ivrey, porazil ho u Pavie a dal se korunovat za krále Itálie. Při druhé výpravě r. 1014 přišel do Říma, kde pomohl papežovi Benediktovi VIII. uspořádat poměry a přijal od něho, i s manželkou Kunhutou, císařskou korunu. Po třetí táhl r. 1022 do jižní Itálie, aby tam na žádost Benedikta VIII. potlačil vzpuru Řeků proti papežským lenním právům. Při této příležitosti navštívil slavný benediktinský klášter Montecassino, kde se podivuhodně uzdravil z choroby ledvin.

Němečtí císaři měli v té době titul „císař Svaté římské říše“ a proto se pokládali za ochránce papežství a Církve. Císařové zasahovali do církevních záležitostí. Pokud to byli křesťansky cítící mužové, byly jejich zásahy prospěšné. Jindřich většinou šťastně obsazoval uvolněné biskupské stolce, obnovil merseburské biskupství a založil biskupství bamberské. Začal v Bamberku stavět dóm. Staral se i o to, aby nebyly velké rozdíly v hmotném zabezpečení biskupství. Podporoval obnovu řeholního života podle vzoru kláštera v Cluny, který také navštívil.

Při podpoře církevních záležitostí mu vydatně pomáhala jeho manželka Kunhuta. I ta je zařazena mezi svaté. Jejich manželství ale zůstalo bezdětné. Některé životopisy hovoří o dobrovolné zdrženlivosti manželů, ale to se většinou považuje za legendu.

Císař zemřel náhle 13. července 1024 v Groně, dnešní části města Göttingen. Je pochován spolu s manželkou Kunhutou v Bamberském dómu. Papež Evžen III. ho prohlásil za svatého r. 1146. Sv. Kunhuta byla svatořečena r. 1200.

Jméno Jindřich (v cizích jazycích: Heinrich, Henri, Henry) je všeobecně užíváno. V Praze máme kostel zasvěcený sv. Jindřichu a sv. Kunhutě. Ale za dalšími dvěma kostely sv. Jindřicha bychom museli až na Ostravsko.

MP

Podle R. Ondruše: *Blízki Bohu i ľudom, a pramenům z Internetu (Heiligenlexikon, Santiebeati aj.)*

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Farní jarní procházka.

Naše farní jarní procházka začala v neděli 22.5. 2016 srazem v 15:00 hodin odpoledne na Andělu. Za teplého jarního počasí jsme se v počtu asi 30 účastníků přesunuli k naší první zastávce - kostelu Panny Marie Vítězné. Zde jsem prošli Svatou bránou milosrdenství a pomodlili se společně žalm 136.

Krátké spočinutí u pražského Jezulátka bylo pro nás duchovním zážitkem. V kostele jsme také mohli obdivovat nový oltář, ambon, kříž, křtitelnici a další předměty, které byly zhotoveny k 500. výročí narození sv. Terezie z Avily. Každý poutník ještě obdržel obrázek s pražským Jezulátkem s modlitbou papeže Benedikta XVI. Po té jsme se pěšky, někteří městskou hromadnou dopravou, přesunuli k chrámu Matky Boží před Týnem (lidově řečeno Týnský chrám).

Zde jsme mohli od místního kostelníka slyšet zajímavý historický popis zdejšího chrámu. Pár bodů, které mi utkvěly v paměti a zaujaly. Nejenže je zde mnoho náhrobků (např. Tychona Braheho), které se časem přemístily na obvod kostela, ale mnoho obrazů od barokního malíře Karla Škréty, krásné vyřezávané oltáře, kamenný baldachýn z dílny Matěje Rejska, barokní sochy od Bendla a Weisse a mnoho dalšího nádherného kulturního dědictví.

Po společné fotce jsme se ještě podívali na sochu Panny Marie vedle kostela, která byla stržena 3. listopadu 1918 v domnění jako symbol habsburské a katolické nadvlády.

Petr Zborník

Farní výprava do Plzně

V sobotu 11.6.2016 jsme se za nevyzpytatelného počasí vypravili pod vedením P.Lohelia známým autobusem (se známým řidičem) na farní výlet do nedaleké Plzně. Jednak jsme chtěli poznat plzeňské kostely a jiné pamětihodnosti, hlavně však navštívit „našeho františkána“, *otce Bonaventuru Ondřeje Čapka*.

Cesta s ranní modlitbou, krátkou meditací a zpěvem mariánské písně (20 slok!) uběhla velmi rychle a tak krátce po deváté hodině už jsme parkovali u věhlasného pivovaru. Ovšem kvůli tomu jsme přeci nepřijeli a tak jen co dorazil P. Bonaventura, vyrazili jsme lehkou chůzí za poznáváním Plzně. (P.Bonaventura nás překvapil nejen tím, že přijel v hábitu na kole, ale hlavně svým novým, vpravdě františkánským vzezřením. Krátce zastřižené husté vlasy nyní doplňuje neméně hustý delší plnovous - viz foto, je to opravdu on). Pod jeho vedením jsme pochodovali podél největší plzeňské řeky Radbuzy až do centra na velké náměstí s impozantní dominantou *katedrálou sv. Bartoloměje*. Stavba tohoto krásného chrámu započala v podstatě se založením města ve 14. stol., ale dokončena byla až počátkem 16. stol. I proto se jistě pyšní nejvyšší kostelní věží v České republice (102,6 m) z jejíž ochozů se několik z nás s P.Loheliem podívalo na celé město a jeho okolí. Vstup do katedrály byl však zavřený, interiér jsme si mohli prohlédnout jen přes železnou mříž. Jiní navštívili Muzeum církevního umění s rozsáhlými sbírkami historického i současného sakrálního umění. Zaujalo nás zejména oddělení sochařské, soustřeďující jednotlivé sochy i sousoší vesměs vyřezávané z lipového dřeva v období začátku 15. století., řada z nich s dobře zachovanou polychromií.

Po tomto krátkém individuálním programu jsme se všichni sešli ve 12 hod. ke slavení liturgie v katedrálním kostelíku Nanebevzetí P. Marie. Mši sv. koncebrovali oba naši otcové, ministroval Petr Křížovský, lidový zpěv vedl a žalmy zpíval náš varhaník J. Plíšek, promluvy se trefně zhostil P. Bonaventura. A protože čas pokročil, všichni jsme se těšili na oběd ve vyhlášené restauraci v pivovaru. Jenže ... řidič našeho autobusu zavolal, že tam pro nás není místo - vzhledem k probíhajícímu slavnostem KARLA IV. tam je přeplněno. Stejně tomu bylo i v nejbližších restauracích. Dali jsme si tedy rozchod a obědvali jsme ve skupinkách od parku v rohlíku přes krutí až po daňčí masíčko. A tak jsme si znovu užili již známé náměstí okolo katedrály, kde jsme měli sraz k další cestě. Obdivovali jsme nové podivné fontány znázorňující symboly města Plzně (anděla, velblouda a chrtici), obrovskou rukou nám kynul gigantický pojízdný Karel IV., okolo něj se promenovali jeho panoši, zbrojnoši, rytíři a dámy v dobových kostýmech, stánkaři nabízeli všemožné laskominy a suvenýry - prostě lidová veselice se všemi náležitostmi. Panovník by měl jistě radost ze svého veselého lidu, jen ta zavřená katedrála by se mu asi nelíbila!

Po tomto krátkém intermezzu jsme se pod vedením Bonaventury (ten mezitím stačil splnit svou kněžskou povinnost a oddat jeden snoubenecký pár) vydali „zkratkou“ krásným parkem s rybníčky plnými ryb různých velikostí a barev, zpět na parkoviště k našemu autobusu. Pan řidič usadil nejen nás, ale i kolo P. Bonaventury a jeli jsme všichni (nikdo se neztratil) k závěrečnému cíli naší cesty, Meditační zahradě a Památníku obětem zla. Komplex založil pan J .Hruška, který byl pronásledovaný oběma totalitními režimy, s cílem zachování paměti národa a na usmíření a odpuštění. V nádherně upravené a udržované velké zahradě jsme společně prošli křížovou cestu a u jednotlivých zastavení se střídali v modlitbě podle místně používaných textů. V závěru jsme navštívili v zahradě vybudovanou kapli zasvěcenou sv. Maxmiliánu Kolbemu.

A přiblížil se konec našeho putování! Rozloučili jsme se s P. Bonaventurou, ten sundal hábit, svázal do rance a jako obyčejný cyklista v šortkách a tričku s krosnou na zádech „odfrčel“ do Plzně plnit své kněžské a řeholní povinnosti. Děkujeme mu za jeho doprovázení, zůstane v našich vzpomínkách a modlitbách. „Odfrčeli“ jsme i my naším pohodlným autobusem via Praha. Ovšem s jednou zastávkou u benzinky, kde nás čekala nejen káva, ale i rozmanité koláčky a jiné sladkosti od našich milých farnic, které na nás opět nezapomněly. Patří jim vřelé díky! Poděkovali jsme potleskem i panu řidiči za plynulou a bezpečnou jízdu. P. Lohelioví děkujeme za obětavou přípravu zájezdu a duchovní doprovázení a všem účastníkům za prožitě společenství.

Pánu Bohu a všem na nebesích děkujeme za spoustu nových zážitků a pohodový průběh celé naší pouti.

Tereзка Fundová

Úmrtí

Antonín Josef Kloud, C.S.G.M.

rytíř papežského řádu San Gregorio Magno

4. 6. 1922 – 6. 6. 2016

V požehnaném věku 94 let, po přijetí svátosti nemocných, obklopen svými nejbližšími, odešel *pan Antonín Kloud* 6. června 2016 v pokojném smíření za svou milovanou manželkou. Jak tiše a bohabojně žil, tak i tiše a vyrovnaně opustil tento svět.

Celý svůj aktivní život prožil v Praze – Košířích, pracoval jako slévač a kromě svého zaměstnání vykonával i službu kostelníka v kostele Nejsvětější Trojice. Spolupracoval s tehdejšími duchovními správci košířské farnosti kanovníkem P. Františkem Vernerem. Kostel podrobně znal, prováděl jeho údržbu, vychovával ministranty a byl vždy nápomocen místním farníkům. Kromě toho se podle P. Lohelia také snažil přispět s nasazením všech svých sil k rozvoji farního života. Přitom se osvědčil ve věrném církevním smýšlení a v uplatnění pravých křesťanských ctností.

Po létech aktivního života z Prahy se svou manželkou Marií odešel. Poslední léta života společně trávili v jeho rodném kraji, na rozsáhlé rodinné usedlosti v Bražné, malé vesničce u Krásné Hory nad Vltavou. Někteří naši farníci si jistě vzpomenou, jak jsme je na jednom z našich farních zájezdů v Bražné navštívili a slavili s nimi mariánskou pobožnost venku u malé místní kapličky (dovnitř jsme se všichni nevešli). Od té doby každoročně hrstka farníků vždy v červnu, pod vedením P. Lohelia Kloudovy navštěvovala. Paní Marie odešla na věčnost před čtyřmi lety, pan Kloud zůstal sám, nezlomen, v láskyplné péči celé rodiny, zejména dcery Marie. Velkou a radostnou událostí v jeho životě bylo udělení papežského vyznamenání spojené nejen s příslušným diplomem a odznakem, ale i velkým rytířským kordem. Řád Sv. Řehoře Velkého mu předal

kardinál Dominik Duka 11. 3. 2012 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském Hradě.

Červnové návštěvy pražských farníků v Bražné dále pokračovaly, už jen v komorním stylu. Poslední se uskutečnila v pátek 3. 6. 2016, kdy pan Kloud s návštěvníky velmi dobře komunikoval, i s nimi zazpíval mariánskou píseň, byl zaopatřen a se všemi se hezky rozloučil. Následující pondělí pak tiše zemřel. Po zádušní mši sv., celebrowané 10. 6. 2016 místním panem farářem a dvěma dalšími koncebranty (P. Lohelius a P. Jan Dlouhý), byl „muž spravedlivý, obdařený hojným potomstvem“, uložen po boku milované manželky do rodinného hrobu na hřbitově v Krásné Hoře.

At' odpočívá v pokoji!

Slavnost Nanebevzetí P. Marie

Na den 15. 8. připadá veliká slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Je to podle učení katolické církve a pravoslavných církví událost v dějinách spásy, při níž byla Maria s tělem i duší vzata do nebeské slávy.

Tento den se začal slavit v Jeruzalémě už v 5. stol. a od jeho konce a v následujícím 6. stol. ho slavil celý křesťanský Východ - Uspenie neboli Usnutí P. Marie. Od 8. stol. se na Západě vyvíjela vlastní liturgie s procesím a uctíváním obrazu P. Marie. Během pozdějších dob se Nanebevzetí stávalo nejčastějším titulem mariánských kostelů. Z velkých teologů byli výraznými představiteli této pravdy v 1. polovině 8. stol. sv. German a sv. Jan Damašský, který byl též předním pěvcem hymnů ke cti P. Marie.

A aby se tato víra a úcta stala součástí liturgie, šlo o to, aby se jí dostalo oficiálního potvrzení ze strany církve, dogma. První prosby o vyhlášení dogmatu se datují v r. 1849, ale až do r. 1942 leželo u papeže Pia XII. 2. 000 stran obsahujících naléhavé prosby teologů a biskupů. 1. 5. 1946 se papež obrátil na přední teology a biskupy, aby vyjádřili svůj postoj k vyhlášení dogmatu o Nanebevzetí P. Marie a takřka jednomyslnost hovořila pro jeho vyhlášení. Papež musel ale zvážit i návrhy křesťanského lidu, teologické bádání a dopad nové pravdy v celém křesťanství. Na základě všech

možných podkladů, mimo jiné i starých rationes, teologických důvodů pro víru v Nanebevzetí P. Marie už od středověku, a na základě mnohých modliteb získal papež potřebnou jistotu. Po vzývání Ducha sv. na základě nejvyšší autority, která mu náleží jako záruka neomylnosti v otázkách víry a mravů, na žádost kardinála Tisseranta vyhlásil dne 1.11.1950 Urbi et Orbi DOGMA O NANEBEVZETÍ P. MARIE. Další den byla zveřejněna apoštolská konstituce Munificentissimus Deus : „Neposkvrněná, vždy panenská P. Maria, po naplnění svého pozemského života byla s duší i tělem přijata do nebeské slávy“. Tímto byla potvrzena staletá víra křesťanů, velmi posílena mariánská úcta a zachráněna víra v době zuřícího ateismu a odboje proti Církvi.

Tuto nauku církve o nanebevzetí P. Marie uvádí II. vatikánský koncil v konstituci Lumen gentium a Pavel VI. ji zařazuje do Vyznání víry Božího lidu z 30.6.1968.

Tělo P. Marie bylo kdysi monstrancí Božího Syna a z její panenské krve se zrodilo tělo Bohočlověka. Pro tuto Boží milost a rovněž i milost Neposkvrněného Početí, nemohla tato Schránka Ducha sv. jako ostatní těla propadnout zkáze a rozpadu.

V Mariině oslavené tváři čteme i své budoucí oslavení, své vzkříšení. Připravujme se na něj už dnes upřímnou lítostí ze smrti hříchu do života milosti.

Panno Maria, Ženo oděná sluncem, chraň své děti a přiveď je do Boží i své slávy...

M. Val.

Pražští arcibiskupové 25. část

Karel hrabě z Lamberka (1563 – 18. září 1612 v Oseckém klášteře) byl 11. arcibiskup pražský a 26. velmistr Křížovníků s červenou hvězdou (obojí 1607-1612).

Karel z Lamberka pocházel ze štyrského rodu svobodných pánů z Lamberka. Poprvé je nám znám jako pasovský kapitulní děkan a později též jako salzburský kanovník. V říjnu 1606 jej Rudolf II. jmenoval pražským arcibiskupem. Papež volbu stvrdil 14. května 1607, avšak k vysvěcení došlo teprve 7. října. Téhož roku byl zvolen i velmistrem řádu křížovníků s červenou hvězdou.

Karel z Lamberka se stejně jako jeho předchůdci snažil pokračovat v zavádění reformy Tridentského koncilu a oponoval ústupkům vůči protestantům, které zavedl Rudolf II. Nebyl příliš úspěšný: jednak možná pro nedostatek schopností (apoštolský nuncius dlící tou dobou v Praze, Antonio Caetani o něm napsal, že *"byl zbožný a velmi horlivý"*, avšak *"měl málo zkušeností v pastorační činnosti"*). Další překážkou pro něj byl jeho německý původ. Čeští nekatoličtí stavové používali jeho původ proti němu a nakonec si odhlasovali, že tento úřad smí zastávat pouze Češi (Karel se i díky své těžké nemoci nikdy nenaučil ani slovo česky, a i latina mu dělala problémy). A konečně poslední překážkou byla velmi těžká epilepsie, kterou trpěl. Po většinu času se kvůli nemoci zdržoval v oseckém klášteře, dokonce se nezúčastnil ani slavnostní korunovace Matyáše českým králem (23. května 1611), kterou místo něj provedl kardinál Dietrichštejn (biskup olomoucký). Osecký klášter, který byl v té době v dočasné správě pražského arcibiskupství, se Lamberk snažil natrvalo připoutat k arcibiskupským majetkům. Osecká kronika uvádí, že za tím účelem dokonce nechal spálit některé archiválie kláštera se týkající. Opisy nejdůležitějších listin (shromážděné v tzv. Codexu Damascu) však zachránil klášterní písař. Lamberkův nástupce Jan Lohelius pak vrátil osecký klášter cisterciákům. Arcibiskup Karel z Lamberka umírá po dalším epileptickém záchvatu v Oseckém klášteře 18. září 1612.

Karla z Lamberka po celý jeho život velmi limitovala jeho vážná nemoc. Všechny své nedostatky se však na rozdíl od jiných snažil překonat velkou horlivostí a pílí. Bohužel v předvečer stavovského povstání by i méně limitovaný muž na jeho místě měl co dělat.

Zdroje: www.wikipedia.org, www.apha.cz

J. Vaš.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné